

Ik ben...

Leolinda

Mijn naam is Leolinda Maccley Runco Portalatino. Ik ben geboren op zaterdag 17 juli 2004 en ik woon in Peru.

Persoonlijke informatie:

Leolinda Maccley Runco Portalatino [PE-557-0101]

Leolinda woont bij haar vader en moeder. Haar huishoudelijke taak is boodschappen doen. Haar vader heeft soms werk als verkoper op de markt en haar moeder zorgt voor het huishouden. Het gezin telt 4 kinderen. Als onderdeel van het Compassionprogramma gaat Leolinda naar de activiteiten in de gemeente. Zij gaat ook naar de basisschool, waar haar prestaties gemiddeld zijn. Met poppen spelen is haar favoriete activiteit. Door uw ondersteuning ontvangt Leolinda de hulp die zij nodig heeft om zich te ontwikkelen.

Projectinformatie:

Leolinda woont in de bergen van Urb. Jose Gabriel Aguilar y Nalvarte. De meeste huizen hebben onverharde vloeren, lemen muren en tinnen daken.

Een dagelijkse maaltijd kan bestaan uit maïs, bonen, bananen, kip, aardappelen en/of rijst. Veel voorkomende gezondheidsproblemen zijn luchtweginfecties, longontsteking, diarree, bloedarmoede, tuberculose, tandcariës, parasieten en ondervoeding. De meeste volwassenen in Urb. Jose Gabriel Aguilar y Nalvarte hebben werk als straathandelaar en verdienen zo een schamel inkomen. Deze gemeenschap heeft behoefte aan lesmaterialen, elektriciteit en werkgelegenheid.

Uw ondersteuning voorziet Leolinda van bijbelonderwijs, bijbels, voorlichting over gezondheid en hygiëne, verjaardagsfeestjes, mogelijkheden om talenten te ontwikkelen, spelletjes, huiswerkbegeleiding, bijles, handvaardigheidstrainingen en bezoeken aan de bibliotheek. Het project organiseert ook feestdagvieringen, trainingen en bijeenkomsten voor de ouders en/of voogden van de kinderen.

Project: PE-557, Centro de Adoracion [Worship Center] Student Center

Locatie: Urb. Jose Gabriel Aguilar y Nalvarte, 2 kilometer ten noordoosten van Huánuco, Peru

Peru

Peru – het land van de Inca's, het land van Machu Picchu, de stad van de Inca's, op 2350 mtr hoogte, die de Spanjaarden nooit gevonden hebben. Peru is ook bekend vanwege het uitgestrekte Andesgebergte en het hoog in de bergen gelegen Titicaca-meer. Veel Peruanen kunnen echter niet genieten van de schoonheid en rust die hun land uitstraalt. Guerilla-oorlogen en drugshandel maken het de regering haast onmogelijk tegemoet te komen aan de basisbehoeften van de bevolking. De economie is wankel en de gezondheidszorg zeer gebrekkig.

Landschap en klimaat

Peru is ongeveer 31 keer zo groot als Nederland. De hoofdstad van Peru is Lima. Het is een land van bergen, vlakten en oerwouden. Peru kent drie verschillende klimaten. Aan de westkust heerst een mild en tamelijk droog klimaat met weinig temperatuur-schommelingen. Landinwaarts is het weer grilliger en wordt het kouder naarmate je hoger komt. In het laagland ten oosten van het Andesgebergte heerst een warm en vochtig klimaat met het gehele jaar door overvloedige regenval. De transportmogelijkheden tussen Oost en West zijn beperkt. Oostelijk Peru is een laaglandgebied met uitgestrekte jungles dat meer dan de helft van Peru's grondoppervlak vormt. Het is schaars bevolkt en nauwelijks ontwikkeld.

Mensen

Peru heeft 30 miljoen inwoners. Evenals het landschap is ook de bevolking van Peru in drieën te delen: de oorspronkelijke Indiaanse bevolking, de uit Spanje afkomstige blanke bevolking en de zogenaamde 'mestizo's' (gemengden). Deze drie etnische groeperingen onderscheiden zich vrij sterk van elkaar. De van oudsher ontstane verdeeldheid drukt nog steeds een stempel op de samenleving. De officiële voertalen in Peru zijn Spaans (ingevoerd door de blanke kolonisten) en Quechua, de belangrijkste van de Indiaanse talen. Ongeveer 84% van de Peruanen is christelijk en iets meer dan 16% hangt ofwel een andere godsdienst aan of is ongelovig. De gemiddelde levensverwachting is rond de 70 jaar.

Geschiedenis

Toen de Spanjaarden in 1531 aan de westkust van Zuid-Amerika voet aan wal zetten, vormde het grondgebied het bloeiende middelpunt van de hoogontwikkelde Inca-beschaving. Zo'n tien jaar later had Spanje de macht overgenomen en was er van de Inca's weinig over. De Spaanse bezetters verrijkten zich met goud en zilver uit het Andes-gebergte en al gauw werd Peru de basis voor de macht en rijkdom van Spanje.

In de negentiende eeuw begon de Peruaanse bevolking het Spaanse juk van zich af te werpen. In 1821 werd Peru uiteindelijk onafhankelijk.

Sindsdien is Peru heen en weer geslingerd tussen diverse regimens. Het meest bekend is 'Het Lichtend Pad', een maoïstische guerilla-beweging die van 1980 tot 1992 veel terreur zaaide in het land. In 1992 werd Alberto Fujimori president en sinds 2001 is Alejandro Toledo aan het bewind. Peru heeft onder zijn regeren een relatieve rust, hoewel er beschuldigingen zijn geuit omtrent corruptie binnen de regering. Op het moment van schrijven (april 2006) zijn er twee mannen in de running voor het presidentschap: de linkse Humala en de oud-president García.

Economie

Ruim eenderde van de Peruanen leeft van kleinschalige landbouw, visserij en veeteelt. Omdat er in deze sector echter weinig te verdienen valt, is er een sterke trek naar de stedelijke gebieden langs de westkust. De steden kunnen de toevloed van plattelandsmensen echter niet aan, waardoor de sloppenwijken groeien. In het stedelijk gebied zijn de dienstensector, de kleinschalige handel en de mijnbouw belangrijke economische pijlers. De informele economie groeit gestaag in Peru, aangedreven door allerlei niet-gereguleerde of zelfs illegale particuliere initiatieven, zoals straat- en drugshandel. Hoewel het land enorm veel natuurlijke hulpbronnen heeft, gaat het economisch nog steeds niet goed met Peru. Dit wordt mede veroorzaakt door het constante falen van de overheid om een einde te maken aan sociale en economische ongelijkheid. Door hoge werkloosheid en verminderende koopkracht leeft ongeveer 40-50% van de Peruanen onder de armoedegrens.

Kinderen

Van de 3,8 miljoen Peruanen die in extreme armoede leven, zijn er 2,1 miljoen nog kind. Andere obstakels in de ontwikkeling zijn de slechte kwaliteit van de gezondheidszorg en onderwijs. Door gebrek aan schoon water en andere basisvoorzieningen staat met name in de sloppenwijken de deur open voor tyfus, tuberculose, malaria en infecties. Hoewel onderwijs in Peru gratis is, kunnen veel kinderen daar alleen maar van dromen. Armoede dwingt veel ouders om hun kinderen aan het werk te zetten, terwijl in de afgelegen delen van het land helemaal geen scholen te vinden zijn. Daar waar scholen zijn, ontbreekt het meestal aan leermiddelen.

Alhoewel de kerk in Peru een belangrijke rol speelt bij het helpen van mensen in nood, kan ze de problemen niet alleen aan. Dat is de reden waarom Compassion samenwerkt met lokale kerken om de armste kinderen bij te staan in hun gevecht om een waardig bestaan. Compassion is sinds 1977 werkzaam in Peru en ondersteunt daar ruim 35.000 kinderen in zo'n 163 projecten. Samen met betrokken sponsors zoals u, kunnen we Peruaanse kinderen hoop bieden op een betere toekomst!

Uitgave: 2006

Bronnen: Inter Press Service, april 2006; UNICEF Info By Country, 2006; BBC News Country Profiles, 2006; Compassion International, 2006; CIA World Fact Book, 2006.